

Ifølge Dagsordenen gif man derefter til 1ste Behandling af Forslag til Lov, angaaende en Grundtært for Staden Kjøbenhavns udenbyes Grunde. (Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 1251.)

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 58 Stemmer.

Ændringsforslag indtrævedes til næste Dags Middag.

Det følgende Nummer paa Dagsordenen var: 1ste Behandling af Udkast til Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1858—59. (Lovudkastet findes i Anh. A. Sp. 1321).

Sagen i sin Almindelighed fattes under Forhandling.

Steen: Det forekommer mig, at det ikke vilde være rigtigt at lade dette Lovudkast passere igennem første Behandling uden at henselede Opmærksomheden paa een Omstændighed, som jeg finder mig særlig opfordret til at gøre opmærksom paa. Det er nemlig den Omstændighed, at da denne Maade at skaffe Embedsmændene et Dyrtilstillæg paa blev fastsat for 2 Aar siden, da skete det paa en Tid, hvor man var ifærd med at sætte Capitelstarten. Førend den blev sat, havde man i det paa-gjældende Udvalg — det var Finantsudvalget, der behandlede Sagen, inden den kom for her i Thinget — taget under Overveielse, om man igennem en Bygskala skulde skaffe Embedsmændene et Tillæg; der var forelagt flere Skalaer, den ene af disse, som man oprindeligt var tilbøielig til at holde fast ved, havde sat Bygget til en ikke lidet lavere Priis end den, der er sat i denne Lov, nemlig, hvis jeg ikke husker feil, til 3 Rd., en Priis, som paa den Tid, da Capitelstarten, som saa Dage efter blev sat, var saa høi, nemlig 6 Rd. 78 f., vilde have givet et ganske overordentligt Tillæg. Fordi nu Capitelstarten blev saa overordentlig høi, inden Sagen kom til Behandling i Thing-

get, besluttede Finantsudvalget sig til at enes om at forhøie Prisen til 4 Rd., og som Følge deraf altsaa nedsatte Tillægget ikke ubetydeligt. Man kunde dengang ikke forudsætte en Gjen-tagelse af Loven for det følgende Aar; Omstændighederne have imidlertid gjort det nødvendigt, at Loven fremkom i den sidste Session, og der er en Mulighed, ja endogsaa en stor Sandsynlighed for, at den kan komme til Anvendelse idetmindste for en stor Deel Embedsmænd i næste Finantsaar; men under saadanne Omstændigheder forekommer det mig rigtig nok, at det er værd at lægge Mærke til de Forhold, hvorunder Loven blev til, og at den blev lempet efter et enkelt Tidspunkt og særegne Omstændigheder. Dpfaster man nu det Spørgsmaal, om man skal gaae ind paa at foretage Forandringer i denne Session, skal jeg for mit personlige Bedkommende ikke videre indlade mig derpaa — jeg skal ikke stille noget Ændringsforslag i den Henseende — men jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at Tillægget, saaledes som det for Embedsmændene efter Loven vil stille sig i næste Finantsaar, vistnok paa ingen Maade vil staae i et passende Forhold til den virkelige Trang, dersom Tidsofstændighederne vedblive at være saaledes, som de have udviklet sig i de sidste Aar. Tillægget vil ikke gjøre det allerede af den Grund, jeg har angivet, idet den Priis, der er lagt til Grund for Beregningen, er sat for høi, men Tillægget vil heller ikke staae i et passende Forhold af en ganske anden Grund, som jeg for et Aar siden havde den Ære at udvikle for Thinget, nemlig fordi Sædpriserne, som oftere antydet, ikke ere den rette Maaler for Livets Dyrhed. Man kan ikke af en Opadgaaen og Nedadgaaen i Sædpriserne, og allermindst kan man gjøre det af Priserne paa en enkelt Kornsort, paa Byg, slutte sig til Priserne paa Livsformødenhederne. Det troer jeg vil fremgaae klart, naar man vil sammenholde Capitelstarterne for de sidste 20 Aar med den Tabel, som findes i den af Gagecommissionen meddeelte Betænkning; man vil der finde en Tabel, som angiver Resultatet af forskellige Beregninger, der ere anstillede med stor Omhyggelighed og Noagtighed — jeg tør sige det, da jeg ikke selv har anstillet dem, og jeg